

овоция. Навсѣкждѣ давахъ кестени, но имаше кжщя, кждѣто давахъ абѣлки, круши, орѣхи, бадеми. Тѣ обиколихъ много кжщя и върнжхъ се заранѣта, когато слънцето блѣдно, въ видѣ на червенъ дискъ се показва отъ върха на планината. Гласътъ и тропанѣто на коледаритѣ постепенно се намаляваше, замираше и кждѣ обѣдъ съвсѣмъ изчезнѣ.

Прѣзъ дена Стоенчо и Кръсте помагахъ на майкитѣ си, носѣхъ вода отъ езерото, отивахъ въ чаршия, на фурна и пр. Петко пъкъ отиде при чича си Ангела, помогнѣ на стринка си и вечерѣта се прибра. Нощѣта на Рождество, когато клепалото заклепа тържественно и гласътъ му се разнесе по града и по всичкитѣ кжщя, всички разстанжхъ, прѣмѣнихъ се, облѣкохъ нови дрѣхи и нови обуца и отидохъ въ черква да се помолижъ на новородения „Младѣ Богъ“. Стоенчо, Кръсте и Петко — и тѣ отидохъ прѣмѣнени въ черква, стояхъ мирно и чухъ, какъ Христосъ се родилъ въ Витлеемъ въ една пещера и какъ дошли трима вѣлсви отъ Истокъ и Му донесли злато, смирна и ливанъ.

— Слава на Всевишния Богъ и на земята миръ и въ чловѣцитѣ благоволение! прѣзъ цѣлия день звучеше въ ушитѣ на нашитѣ приятели. Тѣ слѣдъ обѣдъ пакъ се сбрахъ, играхъ на бадеми, а на другия день отивахъ съ родителитѣ си по гости.

Е. Спространовъ.